

Протокол

№

гр. София, 13.10.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 79 състав, в
публично заседание на 13.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Димитров

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **1459** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След изпълнение на разпоредбата на чл.142, ал.1 ГПК, вр.чл.144 АПК на именното повикване в 15:30 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ В. В. Б. – редовно призован и доведен от органите на Главна дирекция „Охрана“, явява се лично и се представлява от адв. С. и адв. Д., с пълномощни по делото.

ОТВЕТНИКЪТ НАЧАЛНИКА НА ЗАТВОРА - ГР. С. – редовно призован, се представлява от юрк. К., с пълномощно по делото.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

СВИДЕТЕЛЯТ П. П. В. – редовно призован и доведен от органите на Главна дирекция „Охрана“.

СВИДЕТЕЛЯТ Г. Л. Н. – нередовно призован, не се явява.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото и

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

СЪДЪТ ПРИСТЪПВА към разпит на свидетеля.

СНЕМА самоличността на свидетеля:

П. П. В. – 44 годишен, българин, български гражданин, осъждан, без дела и родство със страните, предупреден за наказателната отговорност по чл. 290, ал. 1 от НК при даване на неверни сведения. Обеща да говори истината.

Адв. С. – Вие къде се намирате понастоящем и къде бяхте миналата година към месец ноември?

СВИДЕТЕЛЯТ – Намирам се в СЦЗ, 12 отряд. Миналата година по това време бях на същото място.

Адв. С. – Познавате ли лишени от свобода с имена Р. и М. И. от 12-та група?

СВИДЕТЕЛЯТ – До ден днешен Р. все още е там.

Адв. С. – Знаете ли дали е имало някакъв конфликт в началото на месец ноември?

СВИДЕТЕЛЯТ – Да, имаше такъв. Имаше конфликт, който беше между Р. и М.. Това беше може би по същото време, миналата година. Не мога да кажа за какво.

Адв. С. – За какво беше този конфликт?

СВИДЕТЕЛЯТ – Впоследствие се разбра, че е заради спор за някакви цигари, но това го знам от странични лица.

Адв. С. – Б. беше ли към онзи момент в 12-та група?

СВИДЕТЕЛЯТ – Да, беше. Той дори беше кмет на затвора – неофициална позиция сред затворниците.

Адв. С. – В тази неофициална позиция влизат ли някакви задължения по отношение на другите лишени от свобода?

СВИДЕТЕЛЯТ – Да, следи за реда и дисциплината в отряда.

За много неща от този вид.

Адв. С. – Б. имаше ли някаква роля?

СВИДЕТЕЛЯТ – Имаше роля. Този конфликт беше в продължение на два дни. Първият ден когато започна конфликта Р. беше нахлул в килията на М., ударил го и след като това се е случило ги засякох в коридора и Б. също беше с тях. Той беше нещо като рефер и се опитваше да ги въдвори. Скандалът се потуши благодарение на него. Скандалът продължи и на следващия ден. Разхождайки се по коридора видях, че се бяха събрали пред килията на Р., която е съседна на моята. Б. ги убеждаваше да приключат с този спор, че не си заслужава за нещо толкова дребно да се карат и да се бият. Те тогава не се и караха, говореха си нормално на малко по-висок тон, но нищо друго. Говорейки си на тая тема, те се движеха в посока към банята, която се намира на края на коридора. Р. влезе в банята, за да си вземе нещо и веднага след него влезе и въпросния М. Турчина - така известен в пандизчийските среди. След банята има обособен кът за отдых с маса и пейки и аз бях там, пушихме. Това е на три - четири метра разстояние. Малко след това М. Турчина излезе от банята, Б. влезе вътре и започна да крещи „Бързо извикайте лекар“. Приблжих се, той държеше Р., който лежеше на земята и крещеше „Бързо извикайте лекар“. След това стана голяма суматоха и ни прибраха по килиите. Така приключи този случай. Онези ги изведоха в обособени места, наречени „Буфери“. Турчинът отиде в буфера.

Адв. С. – М. и Б. били ли са едновременно в банята при въпросния инцидент?

СВИДЕТЕЛЯТ – Не. М. първо влезна, той влезе почти след Р.. Излизайки от банята се засякоха с Б., може би на входа на помещението.

Адв. С. – Вие знаете ли Б. да е събирал залози?

СВИДЕТЕЛЯТ – Не.

Адв. С. – Не знаете или не е събирал?

СВИДЕТЕЛЯТ – Сигурен съм, че не е. Т. нещо не се е чувало. Имаше един циганин, травестит П. или Г., не съм много сигурен беше с някакво артистично име, той между другото след като го изместиха от отряда започна да тръби наляво и надясно как щял да го оправи и щял да каже на милиционерите „как Б. е уредил боя“ и някакви такива работи. Малко след това, той изчезна и не знам какво стана с него, преместиха ли го, пуснаха ли го не знам.

Адв. С. – Да знаете Б. да е уреждал боеве тогава?

СВИДЕТЕЛЯТ – Това са единични случаи. Случва се един път в годината. Между другото виждал съм как потушава такива напрежения, но не е имало побоища.

Адв. С. – Кой е потушавал боевете?

СВИДЕТЕЛЯТ – Той. В ролята си на кмет това беше едно от задълженията му - да следи за реда и дисциплината.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ /лично/ – В какви отношения бяхме ние като познати ли, приятели ли сме,

имаме ли някакви зависимости един към друг?

СВИДЕТЕЛЯТ – Не. Приятели в затвора няма. Познаваме се. Там сме една малка общност.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ /лично/ – Относно случая с Р. Х. и М. И. някога след като бях изведен от групата имал ли съм контакт с Вас или с някой от свидетелите?

СВИДЕТЕЛЯТ – Не. С мен не сте имал със сигурност.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ /лично/ – В какви отношения бях аз като представител на групата с Р. Х., ако помните?

СВИДЕТЕЛЯТ – Вие даже мисля, че бяхте близки. Такива са ми наблюденията.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ /лично/ – По време на случката, вечерта преди случката в банята, аз присъствах ли когато Р. и М. са си разменяли удари или поне така се твърди или бях повикан след това?

СВИДЕТЕЛЯТ – След това, доколкото знам.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ /лично/ – Вие как разбрахте за случката?

СВИДЕТЕЛЯТ – Аз, веднага след като се е случило това нещо, като се вдигна глъчка, излезнах навън. Ти ги разтърваваше. Ти беше причината да се прекрати този скандал. Като излезнах, ти извличаше Р. от килията на М.. Това съм видял, това мога да кажа.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ /лично/ – М. от килията на Р. или Р. от килията на М.?

СВИДЕТЕЛЯТ – Първият ден скандалът стана в килията на М. Турчина.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ /лично/ – По времето когато беше скандала и аз съм извличал или съм се опитвал да го предотвратя, чухте ли някакъв разговор между нас. Евентуално уговорка или увещание за физическа саморазправа между двете лица, евентуално за следващия или последващия ден, за място на тази саморазправа?

СВИДЕТЕЛЯТ – Със сигурност не съм чул такова нещо. Не помня точно какво сте си говорили, но в общи линии разговорите бяха на тема това да се прекрати. Нещото, което съм чул е - „спри“, „върви“, „не се карайте за глупости“. Всичко беше в насока да се прекрати тази глупост, този скандал, тази разправа. Впоследствие се разбра, че онзи е ограбил Турчина.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ /лично/ – Кога е това впоследствие, т.е. аз бях ли на територията на групата когато се е разбрало и как се е разбрало за това нещо?

СВИДЕТЕЛЯТ – Те там нещата се разчуват между затворниците. От там знам, че Р. е ударил М..

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ /лично/ – На следващия ден, когато беше онзи инцидент, когато излезнахте чухте ли аз, М. или Р. или те между двамата да се говори за битка, за сбиване, да си решат проблема по мъжката или нещо от сорта?

СВИДЕТЕЛЯТ – Не.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ /лично/ – Видяхте ли мен и Р. в банята?

СВИДЕТЕЛЯТ – Да.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ /лично/ – Какво видяхте?

СВИДЕТЕЛЯТ – Единият беше на земята проснат, а ти клекнал, седнал до него.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ /лично/ – Р., докато съм го държал да е буйствал срещу мен под някаква форма, да е бил агресивен. Той беше ли в съзнание?

СВИДЕТЕЛЯТ – Не знам. Не съм видял точно какво се случва, защото служителите на ГДИН, доста бързо реагираха. Разпръснаха ни и ни прибраха по килиите. Чух, че крещиш и искаш някой да повика доктор.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ /лично/ – След като, аз съм изведен от групата и периодът, в който Р. е прекарал в болница и се е върнал, чували ли сте да има претенции към мен за това, че съм организиран залози, че съм стимулирал или насърчавал да има физическа саморазправа с М.?

СВИДЕТЕЛЯТ – Не. Аз даже от Р. знам, когато сме си говорили за този случай, че спорът им е

бил с М., не с теб.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ /лично/ – Казвал ли е дали съм му помогнал или съм му навредил? Дали съм имал някакво участие в саморазправата?

СВИДЕТЕЛЯТ – Такива неща не сме говорили.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ /лично/ – Добре, чувало ли се е по коридора?

СВИДЕТЕЛЯТ – Разговорите ни бяха относно това какво се е случило и защо така и той ми отговаря - „Защото онзи боклук М., трябваше аз да го пребия предната вечер“. Бил се подхлъзнал в банята и онзи го уцелил неприятно.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ /лично/ – Коментирал ли е дали аз съм видял да е имало удар? Дали съм можел да го предотвратя?

СВИДЕТЕЛЯТ – Това е било миналата година. Каквото и да сме си говорили е минало толкова много време.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ /лично/ – Идеята е да изясним моето участие в каквото и да е било.

СВИДЕТЕЛЯТ – Те бяха до преди този случай в добри взаимоотношения. Аз съм виждал как той влиза в килията на Р., седи там дълго време и обратното. Р. не е казвал нищо лошо за Б..

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ /лично/ – Относно лишения от свобода кога разпространяваше, че иска да ми налети?

СВИДЕТЕЛЯТ – След като излезе от стационара, ние си говорехме на тази тема.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ /лично/ – А чули ли сте дали е казал да имам нещо общо или да говорят за някаква стара история?

СВИДЕТЕЛЯТ – От него не съм чувал да е казал, че си измисля и такива неща. Ние сме едно съвсем малко общество, живеем в един коридор, който е 20 метра дълъг, 50-60 човека и точно за три минути се разбира какво се случва.

Адв. С. – С Б. след този случай в една група ли сте?

СВИДЕТЕЛЯТ – Не.

Адв. С. – Вие продължавате да сте в 12-та група, а той не?

СВИДЕТЕЛЯТ – Той не знам къде е.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ /лично/ – В предходни ситуации имало ли е такива сбивания и конфликти докато аз съм бил представител на групата и ако да как съм реагирал?

СВИДЕТЕЛЯТ – Това го говорихме вече.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ /лично/ – Уведомявал ли съм администрацията на затвора за конфликт, ако той не е бил предотвратен?

СВИДЕТЕЛЯТ – Да. В това даже те упрекват множество от затворниците. Нали сме от другата страна и обикновено кметът, отговорниците по реда и дисциплината и заместник кмета, поради контактите със служителите на администрацията от другата страна, постоянно са оплювани от останалите затворници. Както казах потушавали сте и други конфликти.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ /лично/ – Имало ли е случаи да организирам залагания за каквото и да е и под каквото и да е предлог?

СВИДЕТЕЛЯТ – Това го има само по филмите. Т. нещо не се е случвало в този затвор, в който съм вече две години.

Юрк. К. – Нямам въпроси към свидетеля.

СВИДЕТЕЛЯТ на въпроси на съда:

Видях, че Р. лежеше. Мисля, че беше в съзнание. Когато го изкарвах се видя, че му течеше кръв, не помня някъде от челото или от главата. Мисля, че беше адекватен.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме други въпроси към свидетеля.

РАЗПИТЪТ приключи.

СВИДЕТЕЛЯТ бе изведен от залата.

Адв. С. – Не държим на разпита на другия свидетел, предвид невъзможността същия да бъде открит.

Юрк. К. – Не държа на разпит на втория свидетел.

С оглед изявленията на страните и въпреки положените усилия, съдът не е успял да открие свидетеля, предвид което

ОПРЕДЕЛИ:

ЗАЛИЧАВА допуснатия по делото свидетел Г. Л. Н..

Адв. С. – Няма да сочим други доказателства. Представям списък на разноските, ведно с доказателства за направените разноси.

Юрк. К. – Няма доказателствени искания.

СЪДЪТ счете, че делото е изяснено от фактическа страна и

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО НА ДЕЛОТО.

Адв. С. – Моля за срок за писмени бележки. Моля да дадете думата на жалбоподателя лично.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ /лично/ – Бих искал да обясня моята гледна точка, защото все пак аз съм участник. Категорично заповедта, с която ми е наложена се явява второ наказание за едно и също нарушение. Има издадена Заповед № 494/19.11.2024 г., с която съм понесъл административно наказание относно присъствието на случката с Р. Х. и М. И.. Текущата заповед № 1/01.09.2024 г., обект на ожалването ми се явява като налагане на второ наказание за едно и също деяние. Същата е и с идентична мотивация за налагането и. Относно случката между Р. Х. и М. И., категорично не са организирани никакви залози, което беше ясно установено от показанията на свидетелите, които не са призовавани на произволен принцип, зависи колко биха могли да имат отношение към случая. С предходно разпитания свидетел И. А., аз съм живял и не е възможно да скрия каквото и да е от него, защото живеем един до друг. Днес разпитания П. В. е единствения, който е в близост и до двамата участници в инцидента, т.е. би могло да е чул и видял какво се е случило.

Същите защо не са разпитани при разпоредената проверка от началника на затвора, оставям на съда да прецени. Свидетелят Л., който няма никакво отношение към случая, не е присъствал, не е бил в близост до спалните помещения, съм имал предходен дебат с него относно назначаването му на работа като санитар и съм изказал становище, че не е коректно човек с хомосексуална ориентация да обгрижва други хора в безпомощно състояние, което той не беше приел като аргумент и съответно може би е таял други чувства към мен. В хода на проверката, т.е. след случката единственото, за което съм виновен е, че наистина съм присъствал, но не в случилото се като саморазправа с цел да бъде предотвратена такава. Опитвал съм се всеки път когато има такъв тип конфликт да го предотвратя, да се проговори причината за настъпването на определените обстоятелства и да се приключат. В крайна сметка ние сме лишени от свобода, всеки си има собствени принципи, мъже сме, всички в трудоспособна възраст, логично е от време на време да има някакви дразги между нас. Относно наложеното наказание - когато бях изведен от групата в рамките на 24 часа бях обискиран три пъти. Под обискиран имам предвид - персонален обиск на мен самия, както и на всяка вещ, която притежавам. В обиска се включва доказването на абсолютно всякакъв вид вещ, която твърдя, че е моя, кога, как съм я придобил, дали е моя и дали не.

Не са намерени, иззети, установени каквито и да е вещи, които не мога да докажа, т.е. идеята за организиране на залози би трябвало да предполага нещо, което се залага - чушки, домати, цигари, пари или каквото и да е. Ние в затвора нямаме право да имаме пари. Ако имаше капчица истина в

даденото показание или мотивацията в заповедта на началника, че съм организирал залози би трябвало да бъде установено наличието на поне нещо, което е недоказуемо за мен, което не съм получил по надлежния ред, т.е. закупено от затворническият магазин или на свиждане. Всяко едно от нещата или техника се удостоверяват с документ и са проверени три пъти от 10:30 ч. в неделя на 4-ти до някъде около 14:00 ч. следобед на 5-ти, когато бях преместен. При назначената проверка на случая с мен никой не е разговарял от представителите на администрацията, т.е. ако са постъпили данни, че съм правил залози, че съм организирал бои или каквото и да е, както е имал предходни такива случаи, абсолютно винаги участниците в дадена ситуация биват разпитани пред проверяващи. В текущия случай такова нещо не се случи.

Единственото място където са ме викнали е пред следовател от 2 РУ в качеството си на свидетел по случая, поискан от страна на Р. Х. към М. И. за нанесени телесни повреди, не знам не ми дадоха обяснение. Твърдението на администрацията на затвора, че съм видял смятам, че е нелепо. В прословутия изчезнал запис – изтрития при профилактика, ясно се вижда, че аз не влизам с тях двамата дори не ги виждам до момента, до който единия не излиза и аз влизам. Аз влизам, той излиза, ако трябва да сме точни. До този момент аз не мислех, че има проблем и че е нанесен удар и до ден днешен не мога да кажа от първо лице, че е имало удар, защото аз не съм видял такова нещо. Видях единствено Р. Х. на земята и понеже аз лично съм паднал в тази баня реших, че се е подхлъзнал и е паднал. При влизането и обръщането му видях, че тече кръв и ситуацията е сериозна. Твърдението на администрацията на затвора, че не съм уведомил същата за наличието на проблем също е неадекватно.

Сутринта не е имало индикации за такава ситуация, както и твърдението на свидетеля потвърди. Нито е имало вербална агресия между участниците, нито е имало заплахи, напротив и двамата изразиха желание да седнем и да се разберем. Относно вечерното произшествие аз свидетел на физическа саморазправа не съм станал, аз бях повикан от съкилийника си, че има някакъв проблем. Да караха се и аз взех отношение и ги разделих, за да не продължи и да не ескалира положението. Обвинението на администрацията, че е трябвало да предвидя, аз такава гадателска способност нямам. В крайна сметка от вечерта до сутринта има трима представители на три различни отделения на надзорно охранителния състав, които са обходили с и без мен въпросните лишени от свобода. Ако аз съм трябвало да го предвидя, защо хората са назначени на работа не са го предвидили. Отделно бих искал да кажа, че записа, който е изчезнал и обяснението на представителя на затвора, че е бил обект на профилактика е безумен. Всички гледахме записа от предишната вечер, на който нищо не се вижда, виждат се едни хора, които ръкомахат - нито се виждат удари, нито скандал, то е прелюдие към същината на проблема.

Не е възможно и не съществува такава профилактика, която да изтрие записа от следващия ден, а този от предходната вечер да остане наличен. Смятам, че е изключително нелогично в следствие, на което смятам, че неналичието на записа е недобронамерено. Освен това бих искал да подчертая, че въпросния запис е единственото, на което са издадени и двата вида наказания, т.е. първоначалното и текущото, което аз обжалвам. С първоначалното също не съм изразил несъгласие, но в крайна сметка аз съм лишен от свобода, те са хората, които трябва да извършват някакъв корекционен процес с мен и аз съм се съобразил. Но второ наказание, което да промени линия на поведение с кухи думи и без обосновка и без вина, считам за крайно несправедливо. Разбирам, че случая е тежък, разбирам че е чуждестранен гражданин,

разбирам че администрацията иска да покаже своевременна реакция с цел превенция, но човека който е спомогнал за спасяването на живота на пострадалия да бъде санкциониран и то с нещо, което ще му определи остатъка от изтърпяване на наказанието е меко казано несправедливо.

Бих искал да кажа, че третата основна мотивация в текущата заповед е че макар, че не съм наказван през годините в редките случаи когато съм, т.е. трите наказания за 14 години, което държа да подчертая, че не е за каквато и да е физическа саморазправа, залози или каквото и да е и са приложени към делото и може да се видят, че са за флеш памети - забранени вещи. Това ми е наказанието. Текущите наказания дават широк отзвук в затворническата общност, които освен с кухи думи не разбирам как е мотивирано. Поради факта, че срещу тези две или три наказания, седят тридесет и две награди, от които двадесет и седем са най-високата възможна такава. Същата тази администрация е позволила, а тя има правото ако указвам лошо влияние и манипулирам или има сведение за нещо такова няма да бъде представител на текущата група и има правото да ме отстрани поради лошо влияние. Няма да бъде представител на цялата затворническа общност, като този буфер между затворниците и съответната администрация.

И към момента се водя като отговорник - производства на лишените от свобода. Няма логика тази администрация ако нещо от заповедта е вярно да го позволи. Освен това всяко едно от четири часовите свиждания, които спрямо присъдата, която изтърпяваме и режима, с който сме към момента е най-високата награда е мотивирана с това, че оказвам съдействие на администрацията спрямо възложените ми задачи. Аз съм провеждал курсове по английски език, по компютърна грамотност, зона с повишена сигурност където броя на лишените от свобода са повече от останалите групи. Оказвал съм помощ за спасяване на друг лишен от свобода със суицидни помисли, за което съм награден отново и тези награди не са единичен случай, т.е. те вървят от началото на изтърпяване на наказанието ми до момента на текущата случка, когато бях в процес на нова такава. Не е моментно поведение с цел прикриване или опит това години на поведение, което аз спазвам във всяка една група, в която съм бил, включително и в зоната с повишена сигурност съм бил представител на групата, избран от затворниците, за да представлявам тях пред администрацията. Това е същинската ми дейност.

Аз не съм бил отговорник по ред и дисциплина, за да уточним, така че вменяването ми от администрацията с цел моето наказване задължение, което всъщност никъде не е описано и аз не съм се разписвал. Потърпевшият и свидетеля Г. Л. в показанията, приложени към делото сами пишат, че след разговор с администрацията променят предходно дадените си показания. Г-н Л., дори се извинява за предходно дадените си показания. Какви са тези показания, за какво се извинява, защо се променят, защо ги няма и защо не са приложени, аз нямам адекватен отговор. Пострадалия е в ситуация, която няма зависимост, няма абсолютно никакви претенции към мен, т.е. в иска си към М., които е към разследващ орган и прокуратура, той не предявява каквото и да е претенции за участие в случката, т.е. че съм искал да му навредя, да го ударя, че съм го бил, че съм правил залози или съм организирал нещо каквото и да е то. След разговор с администрацията, той дори в показанията си това нещо много ясно го описва - След разговор с Инспектор „Социална дейност“ ми бе обяснено, че едни хора, които не са присъствали на база на тълкувания на запис, който не съществува, обясняват на други хора, част от които не са присъствали какво се е случило някъде.

Не смятам, че това има каквато и да е стойност. Всяко едно от нещата, които твърдя може да бъде доказано чрез наличните документи в затворническото ми досие. Всяко едно нещо, което е било използвано като мотивация от началника на затвора за издаването на заповедта е меко казано хипотетично. Да не говорим, че въпросния запис, който е основен никой не може да го провери, а той е критичен. Този запис не е изискан 6 или 8 месеца след започването на делото. Смятам, че е меродавно, че го изисквам, аз като пострадал, което е адски нелогично, ако аз като ищец изисквам основно доказателство. Аз съм го изискал още в момента, в който съм обжалвал наложената заповед на началника на затвора. Не може да има някаква профилактика е първото обстоятелство, а второ нещо е администрацията на затвора има правно задължение да съхранява записи от видеонаблюдение, когато съответно съдебно производство. Моля да отмените Заповед № 1 на началника на Затвора, като изрично постановите в решението си по молба възстановяването на оценката на риска, която е била режима, при който изтърпявам наказанието си и групата, от която съм изведен да бъдат възстановени на нивата, които са преди въпросната случка, с цел да продължи изтърпяване на наказанието си в предишната си група.

Адв. С. – Моля да отмените заповедта и да присъдите разноски.

Адв. Д. – Моля да отмените заповедта. Моля за срок за писмени бележки. Моля за присъждане на разноски.

Юрк. К. – Моля да отхвърлите жалбата като неоснователна и недоказана. Правя възражение за прекомерност на адвокатско възнаграждение.

СЪДЪТ предоставя 7-дневен срок на страните за представяне на писмени бележки.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ СЪС СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ В ЗАКОНОУСТАНОВЕНИЯ СРОК.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 16:15 часа.

С Ъ Д И Я:

СЕКРЕТАР: